

til en Indstilling, som jeg frimodig kan være med til paa Statskassens Vegne. Der er et Spørgsmaal endnu, som jeg synes, at den ærede Ordfører ikke berørte, nemlig Anlægget af en Bane fra Udlandet, det vil sige Frihavnen, op til Nordbanen. Der kunde ved en overfladisk Betragtning have været Spørgsmaal, om ikke Kjøbenhavns Kommune burde tilskyde et Beløb til denne Bane, i Lighed med, hvad ellers alle andre Egne og Købstæder bidrage, naar der skal anlægges Baner. Det har været overbejst, men jeg vil sige, at for mit Vedkommende har det ikke været mig muligt for dette Baneanlæg at være med til at stille Forudsætning om Tilskud fra Kjøbenhavns Kommune. Thi er noget et Statsjærnbanstykke, maa det være det Stykke fra Udlandet om til Hovedbanen. Jeg betragter det omtrent som Jærnbanstykket fra Vandrup til Lunderstov, saa væsentlig anser jeg det for ikke vedrørende Kjøbenhavns Særinteresser, idet selvfølgelig det meste af de Varer, der gaa til Kjøbenhavn, gaa til Kjøbenhavn gennem Havnen og den almindelige Havnebane og pr. Vogn ind i Byen. Derfor har jeg ikke her kunnet komme til at tænke mig et muligt Tilskud. Men derimod forekommer det mig mere tænkeligt og i Overensstemmelse med alle almindelige Pligter, hvad ogsaa den ærede Ordfører berørte, at Kjøbenhavn kommer til at deltage i det forventede Stykke Jærnbane fra Havnegade til Toldboden, som vi formentlig ad Nare komme til at anlægge, ligesom den ogsaa tilføjer, dog kun lidt, til den Havnebane, der allerede nu er anlagt.

Clausen: Der er faldet nogle Ytringer, som jeg kunde ønske at høre et Par Bemærkninger til, og da navnlig fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er vistnok en Misforstaaelse, naar man tror, at nogle af dem, som have været med til at træffe Aftale om Løsningen af andre store økonomiske Spørgsmaal, der foretoges Rigsdagen, har villet smykke sig med den Afgørelse, der er truffen med Henhyn til Frihavnen. Det er en Misforstaaelse. Der er vist ingen af dem, som have været med til at ordne disse større økonomiske Spørgsmaal, forelægge dem i en Orden, hvori man tør vente, at de ville gaa igennem i Tinget, der kan forhindre eller værges sig imod en Misforstaaelse fra en eller anden Side, mod at en eller anden Journalist kan have gjort sig skyldig i den Misforstaaelse, at Frihavnsforøgelsesmaalet hører sammen med de andre økonomiske Spørgsmaal. Er en saadan Misforstaaelse

kommen frem, har ingen anden Skyld dertil end vedkommende Journalist. Dog er det vistnok rigtigt, som den ærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, at Spørgsmaalet har en finansiel Side og har som Følge deraf ikke kunnet undgaa at komme med i Betragtning fra Regeringens og da navnlig fra Finansministerens Side, naar der var Spørgsmaal om, hvilken Betydning der kan tillægges de forskellige økonomiske Lovforslag, som kunne tænkes at gaa igennem her i Tinget. Over for Regeringen har vistnok et saadant Spørgsmaal absolut maattet spille en Rolle, og jeg vil sige, at det jo mulig ogsaa kan komme til at spille en Rolle i de fremtidige Forhandlinger. Jeg skal ikke paa noget Punkt gaa imod det ærede Udvalg. Jeg har ved tidligere Udtalelser her i Salen vist, at jeg er en Ven af Frihavnen, men jeg kan ikke nægte, at den Beredvillighed, hvormed det ærede Frihavnsudvalg har modtaget Ministeriets Eftergivelse af Skibsafgiften, har gjort mig noget betænkelig med Henhyn til en fremtidig Revision af Toldloven, thi det er jo dog vistnok noget, enhver kan se, at det vil kunne faa sin store Betydning for en fremtidig Toldrevision, naar den store og indflydelsesrige Handelsstads Interesser allerede paa Forhaand ere fyldestgjorte. Men, som sagt, jeg skal ikke gøre nogen Indsigelse mod det ærede Udvalgs Arbejde, men kun nedlægge Indsigelse imod, at vi, der have bestaaet sig om med Forhandlinger om andre økonomiske Forslag, skulde have Skyld i, at dette er kommet frem, saaledes at vi tilegne os Frihavnen. Vi have ikke paa nogen Maade villet smykke os med Frihavnen eller med Frihavnsudvalgets Arbejde eller med den Enighed, der er opnaaet om Frihavnen. At det er kommet frem, ere vi ustyrbelige i, og at der ogsaa er noget i Udvalgets Forhandlinger, som vi ikke fuldt kunne billige, tror jeg nu at have gjort opmærksom paa, endstønt jeg ikke paa noget Punkt skal modsætte mig det Resultat. Udvalget er kommet til.

Ordføreren (C. Hage): Den skønne Enighed, der har fundet Sted i Udvalget, tør jeg sige har ogsaa vist sig her i Salen. Der har i Virkeligheden ikke været Strid om noget eneste Spørgsmaal, der vedrører Frihavnsanlægget som saadant. Den lille Meningsdifference, som har givet sig Udtryk til Slutning, er kun fremkommen ved at frembringe andre Spørgsmaal, som for Tiden ere brændende. Ogsaa her synes det imidlertid, som om Frihavnen udøver en duldende Indflydelse, for saa vidt som man nu